

FIRES I FESTES 2004

Sant Sadurní d'Anoia

Imatges inèdites de les Fires

Carles Querol i Rovira

Entre els milers de fotografies antigues de Sant Sadurní que s'han anat recuperant en els darrers anys se'n troben moltes corresponents a les Fires. És natural que sigui així, ja que les festes més importants de la vila han despertat sempre l'interès dels fotògrafs des que al darrer quart del segle XIX va començar a haver-hi màquines de retratar a l'abast de les famílies benestants locals. Després, quan la fotografia es va democratitzar, qui més qui menys va poder immortalitzar alguna seqüència de la festa major de Sant Sadurní.

La selecció de les imatges de les Fires que es reproduïx en aquest reportatge respon a un criteri que ha tingut en compte, en primer lloc, que aquestes siguin inèdites i que, per tant, mai no hagin estat publicades. S'ha procurat també diversificar les fotografies triant-ne d'èpoques diferents i en situacions i escenaris

variats. I finalment s'ha optat per aquelles que tenen valor testimonial en tant que mostren singularitats o aspectes genuïns de les Fires.

El resultat és aquesta col·lecció de deu fotografies que ens permeten veure a través del mirall retrovisor de la nostra història personal i col·lectiva i recordar amb una certa nostàlgia les Fires que els nostres avantpassats, i també alguns de nosaltres ja d'una certa edat, hem protagonitzat fa més de mig segle. És clar que per als més joves l'exercici és menys gratificant, ja que la perspectiva és més limitada, com també ho és per als qui han passat uns anys de la seva vida en altres indrets del món o per als lectors d'aquest reportatge que no siguin de Sant Sadurní, però es compensa amb la curiositat i l'interès que poden despertar les fotografies escollides i els comentaris adjunts.

Aquestes imatges ens parlen d'uns temps, d'uns indrets, d'uns costums i d'uns sadurni-

nencs que han evolucionat i canviat i que, ens agradi o no, han estat fixats a l'arxiu dels nostres records.

Malauradament aquestes fotografies fetes entre 1903 i 1953 no van poder captar els sons de la festa, ni els sorolls i el terrabastall dels castells de focs, ni la música de les Fires; ni tampoc les olors de la pólvora, ni la dels fems dels animals del Raval, ni la del most que ragalimava dels carros que portaven la verema a les premses; ni el gust del xampany i dels canelons, dels xurros, dels gelats i del sucre cremat; ni encara menys el tacte d'aquella pell i d'aquelles formes que s'intuïen, quan ballàvem de joves, sota les bruses i les faldilles de les noies. Les fotografies, malauradament, només han pogut salvar les imatges. Quina llàstima!

Per gaudir de la resta de sentits, amic lector, tanca els ulls i furga en la teva memòria. O encara millor, surt al carrer aquests dies i mira, escolta, palpa, olora i tasta les Fires.

1903: els primers gegants de Sant Sadurní

L'any 1903, per primera vegada en la seva història, Sant Sadurní va gaudir per les Fires dels gegants construïts per Ramon Garriga i Boixader (1876-1968), mossèn Ramonet, el vicari de la parròquia. Aquell any el rector mossèn Ramon Llumà cedí a l'Ajuntament aquesta parella de gegants que s'havien muntat a la fassina de can Guineu amb uns materials que van costar tres-centes pessetes. Després de la Guerra Civil, els primers gegants de Sant Sadurní van tenir la fi del cagalàstic quan algú de l'Ajuntament va prendre la decisió de vendre'ls al drapaire. De totes les fotografies que s'han recuperat dels gegants de mossèn Ramonet, aquesta, trobada fa uns mesos en un racó de les golfes de cal Marrugat de la Fortesa, és la que permet conèixer millor en detall com eren els vestits i els ornaments que portaven. (Foto realitzada el 1903 per Josep Oriol Marrugat i Castro i cedida per Pilar Marrugat i Brosa. Arxiu CQR)

1920: el segon equip del CE Noia

L'any 1920 debutà l'equip de futbol del CE Noia de l'Ateneu. El CE Noia s'afegí així al FC Catalònia, l'equip del Centre, el qual el 26 de desembre de l'any anterior ja havia inaugurat el seu camp de futbol amb un enfrontament entre el FC Vilafranca i el Gimnàstic de Tarragona. En aquest partit, quan s'acostava el final amb empat a 2, el porter vilafranquí va donar un cop de puny a un davanter del Nàstic, la qual cosa provocà un enrenou que només es resolgué quan els directius dels dos equips van discutir la jugada i decidiren sancionar amb un fatídic *penalty* els vilafranquins. En aquells anys, els àrbitres no pintaven gran cosa. Resultat final: 3 a 2. L'equip del CE Noia de l'any 1920 el formaven García, Lloret, Oliver, Tubella, Sardà, Prat, Fontanals, Prat i Fontanals (germans dels anteriors), Bartolí, Roca i l'entrenador Lloret. Per la seva banda, l'equip de FC Catalònia d'aquell mateix any l'integraven Ballvé, Sàbat, Cases, Mata, Oller, Cuscó, Raventós, Gual, Subirats, Cuscó (germà de l'anterior) i Gil. Però el que és inèdit és que el CE Noia tenia aquell any dos equips, el dels titulars i el dels suplents. Aquest segon equip que podem veure a la fotografia va jugar un partit de futbol per les Fires de 1920 al camp de l'Ateneu, exactament on ara hi ha el Pavelló. Malgrat haver-ho intentat, no ha estat possible identificar els onze joves de Sant Sadurní que l'integraven, a excepció del que està dret en quart lloc, començant per l'esquerra. Es tracta d'Ernest Roca i Guilera, *el Vidrier*. Hi ha algú que conegui els altres? (Foto Arxiu CQR, cedida per Lina Roca i Ràfols)

